

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ה מְנַחֵם אָב:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתְרֵי הַיּוֹמִי:

תּוֹרַה טו

עֶקֶר שְׁלֵמוֹת הַצְּדִיק – שְׁיֻכַּל לְהִיּוֹת לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, שְׁיִהְיֶה יָכוֹל לְהִירְאוֹת לְמִי שֶׁהוּא לְמַעַלָּה וְנִדְמָה בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא בְּמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה, יִהְיֶה מֵרָאֵה לוֹ שֶׁהוּא הַהֶפֶךְ. וְכֵן לְהֶפֶךְ, לְמִי שֶׁהוּא לְמַטָּה מְאֹד בְּמִדְרָגָה הַתַּחְתּוֹנָה, בְּתוֹךְ הָאָרֶץ מִמָּשׁ, יִהְיֶה מֵרָאֵה לוֹ שֶׁאֲדַרְבָּא, הוּא סָמוּךְ לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ.

וְזֶה הַשְׁלֵמוֹת מְכַרַח שְׁיִהְיֶה לְהַצְּדִיק, וּבְלֹא זֶה אֵינּוּ צְדִיק כָּלֵל, כִּי צָרִיךְ לְהִירְאוֹת לְמִי שֶׁהוּא לְמַטָּה מְאֹד בְּדִיוּטָא הַתַּחְתּוֹנָה לְגַמְרִי, שְׁעֵדִין הוּא סָמוּךְ לַה' מִמָּשׁ, כְּבִיכּוֹל, וּלְעוֹרְרוֹ וּלְגַלוֹת לוֹ: ה' עִמָּךְ, וְאַל תִּירָא וְאַל תִּפְחַד וְאַל תִּתַּחַת, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ עִמָּךְ וְאַצְלָךְ וְקָרוֹב לָךְ מִמָּשׁ, כִּי "מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ" (יִשְׁעִיָּה ו'). עַל־כֵּן אֶפְלוּ אִם הָאָדָם נוֹפֵל, חַס וְשָׁלוֹם, לְמָקוֹם שְׁנוּפֵל, רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְהוּא בְּשִׁפְלַת הַמִּדְרָגָה הַתַּחְתּוֹנָה מִמָּשׁ – גַּם מִשָּׁם יוֹכֵל לְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בַּה' וּלְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי 'מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ'. וְכִבֵּר דְּבִרְנוּ מִזֵּה, שְׁכַּשְׁהָאָדָם מְנַח לְמַטָּה לְגַמְרִי, וְרוֹאֵה שֶׁהוּא בְּדִיוּטָא הַתַּחְתּוֹנָה, חַס וְשָׁלוֹם, רַחוּק מְאֹד מִהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ – רָאוּי לוֹ לְהַחֲיוֹת עַצְמוֹ בְּזֵה בְּעַצְמוֹ, הֵינּוּ כִּי זָהוּ בְּעַצְמוֹ הוּא הַתְּקַרְבוֹת, מֵאַחַר שְׁרוּאָה שֶׁהוּא רַחוּק. כִּי מִקֵּדָם הָיָה מְרַחֵק כָּל־כָּף, עַד שֶׁלֹּא הָיָה יוֹדֵעַ כָּלֵל שֶׁהוּא רַחוּק, וּמֵאַחַר שֶׁעַל־כָּל־פָּנִים יוֹדֵעַ שֶׁהוּא רַחוּק זָהוּ בְּעַצְמוֹ הַתְּקַרְבוֹת, וּבְזֵה בְּעַצְמוֹ רָאוּי לוֹ לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמוֹ וּלְשׁוֹב אֶל ה':

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תעב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וְכֵן לְהַפְּדוֹ, לְמִי שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מְאֹד, צָרִיךְ הַצְּדִיק לְהִרְאוֹת לוֹ שֶׁהוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, 'מָה חֲמִית מָה יָדַעְתָּ' וְכוּ' (הק' הזוהר דף א:). וְזֶהוּ שְׁלֵמוֹת הַצְּדִיק, בְּבַחֲיִנוֹת (דְּבָרֵי-הַיָּמִים-א כ"ט):
"כִּי כָל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ", שֶׁהוּא בְּחִינַת הַצְּדִיק, כִּידוּעַ, 'דְּאָחַד בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ' (תרגום שם וע' בזוהר בראשית לא ובתיקון כ"ב), דְּהֵינּוּ בְּנֵ"ל, שִׁיְהִיָּה לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, שִׁיְהִיָּה מֵרְאָה לְמִי שֶׁהוּא לְמַעַלָּה, בְּבַחֲיִנוֹת שָׁמַיִם, שֶׁהוּא לְהַפְּדוֹ, שֶׁהוּא רְחוּק מְאֹד וְאֵינּוּ יוֹדַע כָּל־כָּל בִּידִיעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּחִינּוֹת: 'מָה חֲמִית מָה יָדַעְתָּ' וְכוּ', כִּי שָׁם לְמַעַלָּה בַּשָּׁמַיִם, שָׁם דִּיקָא, שׂוֹאֲלִים 'אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ'. וְלִהְפֹּדוֹ, לְמִי שֶׁהוּא לְמַטָּה בָּאָרֶץ מִמָּשׁ, יְהִיָּה מֵרְאָה לוֹ כִּי ה' עִמּוֹ, כִּי 'מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ'. וְזֶהוּ עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת, לְהִיּוֹת לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה.

וְזֶה בְּחִינּוֹת בָּנִים וְתַלְמִידִים שֶׁצָּרִיכִין לְהַנִּיחַ בְּעוֹלָם. כִּי לְכַאוּרָה הַדָּבָר תָּמוּהָ, כִּי הֵלֵא הָעֶקֶר - שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם לְשַׁבֵּר עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי מִן הַחֲמֵר, וְאִם-כֵּן לָמָּה הוּא חַיִּיב כְּשֶׁהָאָדָם נִסְתַּלֵּק לְגַמְרֵי לְמַעַלָּה, דְּהֵינּוּ אַחַר הַהִסְתַּלְקוֹת, שִׁיְנִיחַ אַחֲרָיו בָּנִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי, שִׁיְמָלְאוּ מְקוֹמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, הֵלֵא אֲדַרְבָּא, טוֹב לְהִסְתַּלֵּק לְגַמְרֵי לְמַעַלָּה. אֲךָ בְּאַמְתָּ, הָעֶקֶר הַשְּׁלֵמוֹת לְהִיּוֹת לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי כְּשֶׁהוּא בְּעוֹלָם אֶחָד לְבַד, אֵינּוּ זֶה שְׁלֵמוֹת, רַק שְׁנֵיהֶם יַחַד, מַעַלָּה וּמַטָּה, זֶהוּ עוֹלָם שָׁלֵם. וְעַל-כֵּן מְחַיֵּב הָאָדָם שִׁיְהִיָּה נִשְׁאָר מִמֶּנּוּ שְׂאֵרִית בָּאָרֶץ, בֵּן אִו תַּלְמִיד, כִּדִּי שְׁגַם כְּשִׁיְהִיָּה לְמַעַלָּה אַחַר הַהִסְתַּלְקוֹת, יְהִיָּה לְמַטָּה גַם-כֵּן בְּזֶה הָעוֹלָם, דְּהֵינּוּ מָה שֶׁנִּשְׁאָר מִמֶּנּוּ לְמַטָּה בֵּן אִו תַּלְמִיד הַנִּמְשָׁכִים מִמֶּנּוּ.

וְעֶקֶר הוּא הַמַּחַ, שִׁיְהִיָּה נִשְׁאָר לְמַטָּה מִמֶּחֱוֹ, וְעַל-כֵּן צָרִיךְ לְהַנִּיחַ בֵּן אִו תַּלְמִיד, כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכָרוֹנָם

לְבָרְכָהּ, (בְּאֵ-בִתְרָא קט"ז) עַל פְּסוּק: "אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת לָמוֹ" – וְחַד
 אָמַר בֶּן, וְחַד אָמַר תַּלְמִיד, כִּי הַתַּלְמִיד הוּא מִמַּח הָרַב, וְכֵן הַבֶּן
 נִמְשָׁךְ גַּם-כֵּן מִמַּח הָאָב. וְרַבִּי יוֹחָנָן סָבַר תַּלְמִיד, כִּי לֹא הָיָה לוֹ
 בָּנִים. כִּי אֶצֶל הַתַּלְמִיד הַמַּח מְפָשֵׁט מִנְשָׁמִיּוֹת, אֲבָל אֶצֶל הַבֶּן
 הַמַּח מְלַבֵּשׁ בְּהַטָּפָה זְרָעִית, אֲבָל גַּם זֶה צְרִיכִים:

וְהַכֹּלֵל, שְׂצָרִיד שֵׁשָׁאָר מִמֶּנּוּ בָּנִים וְתַלְמִידִים, וְהַתַּלְמִידִים
 יֵאִירוּ יוֹתֵר לְתַלְמִידִים אַחֲרֵיהֶם, וְכֵן לְהֵלֵן יוֹתֵר,
 שְׁגַם הַתַּלְמִידִים יִפְרוּ וְיִרְבוּ וְיַעֲשׂוּ תַלְמִידִים אַחֲרֵיהֶם, וְתַלְמִידִי
 תַלְמִידִיו יַעֲשׂוּ יוֹתֵר תַּלְמִידִים, וְכֵן לְהֵלֵן יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּדִּי שִׁיְהִיָּה
 נִשְׂאָר מֵחֹו גַּם לְמַטָּה לְעוֹלָם וָעֶד. וְכֵן הַבָּנִים צְרִיכִים גַּם-כֵּן
 שֵׁשָׁאָר זְכָרָם לְדוֹרֵי-דוֹרוֹת, בָּנִים וּבְנֵי בָּנִים וְכוּ'. כִּי זֶהוּ עֵקֶר
 הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל הַצְּדִיק, שִׁיְהִיָּה לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, בְּבַחֲיִנַת: 'כִּי כֹל
 בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ – דְּאֶחָד בַּשָּׁמַיָא וְאֶרְעָא': (עֵין כֹּל זֶה בַּפְּאָר וְיִהִי מִקֵּץ –
 כִּי מִרְחֻמָּם יִנְהַגִּם (בְּסִימָן ז), עֵין שָׁם, כִּי שָׁם מְבֹאָר הָעֲנִין הַיָּטִב.)

תּוֹרָה סט

מֵה שְׁנוּהֲגִים לְהֵן בְּרָכָה לְהָאִישׁ, הַמְּבִיא הַמְּשָׁקָה לְאוֹרְחִים אוֹ
 עַל הַחֲתָנָה וְכִיּוֹצֵא, (הֵינּוּ כְּשִׁנּוּשָׁאִין יֵין אוֹ דְּבִשׁ לְאוֹרְחִים אוֹ עַל חֲתָנָה,
 אֲזִי נוֹהֲגִין לְהֵן מִן הַמְּשָׁקָה לְהַשְּׁלִיחַ, הַנּוֹשֵׂא אֶת הַמְּשָׁקָה, לַעֲשׂוֹת בְּרָכָה) הוּא עַל-פִּי
 מֵה שְׂפָתוֹב בְּזִהָר (פְּקוּדֵי דָף רמ"ב), שֵׁשׁ כַּמָּה דְּבָרִים שֶׁהֵם נִשְׂאִים
 וְנוֹשָׂאִים, וְחוֹשֵׁב שָׁם כַּמָּה דְּבָרִים שֶׁהֵם נִשְׂאִים, דְּהֵינּוּ שְׁנוּשָׂאִים
 אוֹתָם, וּבְאַמַּת אֵלוֹ הַדְּבָרִים הֵם נוֹשָׂאִים, כְּגוֹן הַמְּרַכָּבָה, שֶׁהִיא
 נִשְׂאֵת וְנוֹשֵׂאֵת, וְכֵן הָאָרוֹן, שֶׁהִיוּ נוֹשָׂאִים אוֹתוֹ "וְהוּא נִשְׂאֵת אֶת
 נוֹשָׂאִיו" וְכוּ'. וְזֶה בְּחִינַת בְּרָכָה שְׁנוֹתָנִין כַּנ"ל, כִּי בְּרָכָה –
 רְאִשֵׁי-תִבּוֹת: "כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּאוּפָנִים" (יְחֻזְקָא ל א), בְּחִינַת נִשְׂאֵת

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תעל - צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְנוֹשְׂאֵת. כִּי הָאֹפְנִים נוֹשְׂאִים הַחַיּוֹת, וְהַחַיּוֹת נוֹשְׂאִים אוֹתָם, כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאֹפְנִים, וְכֵן הוּא כָּל הַמְּרַכָּב, שֶׁהָאֹפְנִים נוֹשְׂאִים אֶת הַחַיּוֹת, וְהַחַיּוֹת אֶת הַמְּרַכָּב, וּבְאַמַּת הַמְּרַכָּב נוֹשְׂאֵת הַכֹּל. וְעַל־כֵּן זֶה שְׂנוֹשֵׂא אֶת הַמְּשֻׁקָה נוֹתֵן לוֹ בְּרָכָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת: 'כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאֹפְנִים', בְּחִינַת נוֹשֵׂא וְנוֹשָׂא, כִּי הוּא נוֹשֵׂא אֶת הַמְּשֻׁקָה, וְעַתָּה הַמְּשֻׁקָה מְנוֹשֵׂא אוֹתוֹ. (אוּ שְׂנַעֲשֵׂה מִזֶּה שְׁבָרִים, כִּי הַמְּשֻׁקָה הוּא מְכַבֵּה וְגַם מְחַמֶּמֶת קֶצֶת - וְלֹא בִּיאַר הַדָּבָר הַזֶּה כְּלָל):

הַתּוֹרָה ע

כָּל מִי שֶׁגָּדוֹל יוֹתֵר, צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מְבַקְשׁוֹ בְּרַחוּק מְקוֹם יוֹתֵר. כְּמוֹ שֶׁאֲנִי רוֹאִין, שֶׁהַצּוֹמֵחַ - חַיּוֹתוֹ וּמְבַקְשׁוֹ סְמוּךְ לוֹ מִיָּד, כִּי הוּא צוֹמֵחַ מִן הָאָרֶץ בְּסְמוּךְ לוֹ מִמֶּשׁ, וּבְהִמָּה - מְבַקְשָׁה סְמוּךְ לָהּ גַם־כֵּן עַל הָאָרֶץ, אֲךָ הוּא בְּרַחוּק יוֹתֵר קֶצֶת מִן הַצּוֹמֵחַ, כִּי הַבְּהֵמָה גְּדוֹלָה בְּמַעְלָה מִן הַצּוֹמֵחַ. אֲבָל בֶּן־אָדָם צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מְבַקְשׁוֹ בְּרַחוּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִן הַבְּהֵמָה. וְעַל־כֵּן מִשָּׁה רַבְּנוּ, עָלִיו הַשָּׁלוֹם, שֶׁהִיָּה גְּדוֹל בְּמַעְלָה מְאֹד, הִיָּה צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מְבַקְשׁוֹ בְּרַחוּק מְקוֹם בְּיוֹתֵר, וְעַל־כֵּן הֶצְרַךְ לְבַקֵּשׁ לוֹ אִשָּׁה מִמְּדִינָה, כִּי מְבַקְשׁוֹ הִיָּה רַחוּק מִחַמַּת גְּדֻלָּתוֹ:

סדר קצור ל'קוטי מוהר"ן תימני:

תורה טח

א עקר שלמות הצדיק הוא שיוכל להראות למי שהוא למעלה ונדמה לו שהוא במדרגה עליונה יהיה מראה לו שהוא התפוך. וכן למי שהוא למטה במדרגה התחתונה יהיה מראה לו שעדיין

לא אבדה תקותו וגם משם יוכל לדבק עצמו אליו יתברך לשוב
 אליו כי אין שום יאוש בעולם כלל (עין לעיל סימן ז), וכבר דברנו
 מזה בפאדם רואה שהוא רחוק מאד מהשם יתברך ראוי לו
 להחיות עצמו בזה בעצמו שיודע על כל פנים רחוקו. כי מקדם
 היה מרחק כל כך עד שלא היה יודע כלל שהוא רחוק ומאחר
 שעל כל פנים יודע רחוקו זהו בעצמו הוא התקרבות. ובזה
 בעצמו ראוי לו להחיות עצמו ולשוב אל השם:

תורה סט

א עין פנים מה שנוהגין לתן ברכה להאיש שמביא המשקה
 לאורחים או על חתנה וכיוצא:

ע

א כל מי שגדול יותר צריך לבקש מבקשו ברחוק מקום יותר. ועל
 בן משה רבנו שהיה גדול במעלה מאד היה צריך לבקש לו אשה
 ממדין כי מבקשו היה רחוק מחמת גדלתו:

סדר ימי פנה רצ"ת הימי:

ונכנסנו להוסקיע ובאנו שנינו אני ורי"א ושם אין שום איש מכיר
 אותנו, ואין שום איש שיבין דבור אחד בלשוננו, ואפלו בלשון
 הקדש רחוק למצא איש שיבין דברינו והלכנו אנחנו נעים ונדים,
 וחבילתנו בידינו ואין אנו יודעים להיכן נכנס והתחלנו לשאל
 היכן הבית הנכנסת או הבית המדרש? ואין אדם מבין מה שאנו
 אומרים כי בית הנכנסת הם קורין "קהל קדוש", ובית המדרש אין
 נמצא שם כלל רק מקום שלומדים שם נקרא ישיבה, ויש מקום
 שיושבים שם בטלנים שאומרים תהלים וזה נקרא הסגר וכל זה
 נודע לנו אחר כך, אבל בעת שנכנסנו לשם לא ידענו מכל

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

לִתְנוּ לְאָמֵר מִזֶּה רִצְוֵי לְ"צֶדֶק צִדְקָה מִקֻּוּה שִׁדְרָה צִדְדִּי מִסְפְּרֵי רִבְנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" וְזֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר עִי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאִנְצָח" שְׁעִי יִשְׁבֹּת תִיקוֹן הַמִּידוֹת

הַלְשׁוֹנוֹת הָאֵלֶּה וְשָׁאֲלָנוּ הֵיכָן בֵּית הַכְּנֶסֶת, וְקִצְתָם הִבִּינוּ וְקִצְתָם לֹא הִבִּינוּ וְשָׁאֲלָנוּ הֵיכָן הַחֲכָם אוֹ הָרַב, וְהַנְּעָרִים שָׂרְאוּ אוֹתָנוּ כָּלֵם שָׁחֲקוּ מֵאֲתָנוּ מְאֹד, וְרָדְפוּ אַחֲרֵינוּ בְּכָל פֶּעַם כְּמוֹ אַחֲרֵי הַמְּשַׁנְּעֵי חֵם וְשָׁלוֹם:

אַחַר כֵּן צִוָּה פְּרַעַנְק אֶחָד לְנֶעַר אֶחָד שְׂיֹלִיךְ אוֹתָנוּ לְהָרַב הַכּוֹלֵל שְׂיֹשֵׁב שָׁם בְּהוֹסְקִיעַ שְׁהוּא רַב הַכּוֹלֵל לְכָל הַעֲיָרוֹת שְׁבִסְטַנְבוֹל וְהַלְכָנוּ אַחַר הַנֶּעַר הַזֶּה לְ"ל, וְאַנְחָנוּ לֹא הִבְנוּ מֵה שְׁאָמַר הַפְּרַעַנְק לְהַנְּעַר הַנּוֹכַר לְעֵיל, וְהֵינּוּ סְבוּרִים שְׂמוֹלִיךְ אוֹתָנוּ לְאִיזָה בֵּית הַכְּנֶסֶת אוֹ בֵּית הַמְּדַרְשׁ וְהַנֶּעַר הַלֵּךְ לְפָנֵינוּ בְּשִׂמְחָה וְשָׁחֹק כִּי הָיָה לוֹ נִחַת שְׂיִישׁ לוֹ שְׂיִכּוֹת לְאַנְשֵׁים הָאֲשֶׁכְּנִזִּים שְׁנִדְמוּ בְּעֵינֵיהֶם כְּמְשַׁנְּעֵי חֵם וְשָׁלוֹם וְהוֹלִיךְ אוֹתָנוּ עַד שְׁהַכְּנִים אוֹתָנוּ עַל הַעֲלִיָּה שֶׁל הָרַב הַכּוֹלֵל וְהָיָה קָשָׁה עָלֵינוּ לְכַנֵּס לְשָׁם מִחֲמַת שְׂאִינוּ מִבֵּין לְשׁוֹנָנוּ, וְגַם קָשָׁה לְכַנֵּס עִם הַחֲבִילוֹת שְׁבִידֵינוּ וְאַף עַל פִּי כֵן הַנְּחָתִי הַחֲבִילוֹת בְּיַד רִי"א וְאַנִּי נִכְנְסְתִי לְהָרַב, וְלֹא הָיָה אֶז בְּקוֹ הַבְּרִיאָה וְהַתְּחִיל לְשָׁאֵל מֵאִין בְּאַתֶּם בְּלִשׁוֹן קְפִידָא קִצְתָ וְהַשְׁבְּתִי לוֹ דְּבָרִים מְעֻטִים בְּאִימָה וּבּוֹשָׁה כִּי נִסְתְּמוּ דְבָרֵי לְפָנָיו, וְלֹא הִבִּין הֵיטֵב מֵה שְׂאֲנִי אוֹמֵר וְשָׁם יָשָׁב עוֹד אִישׁ אֶחָד לְפָנָיו וְדָבְרוּ עִמִּי דְבָרִים מְעֻטִים מְאֹד, וְהַשִּׁיב מִיָּד לְמַחַר, הֵינּוּ שְׂאֵבּוּא לְמַחַר וְהַאִישׁ שְׂיִשֵּׁב אֶצְלוֹ הִרְאָה לִי בְּיָדוֹ הֵלֵא אֶתְהָ רּוּאָה שְׂאִינוּ בְּקוֹ הַבְּרִיאָה וַיִּצְאֵתִי מִמֶּנּוּ מִיָּד בְּשִׂמְחָה שְׁפִטְרָתִי אוֹתוֹ כִּי הַשְּׁעָה הַמְּעֻטָּת שְׁעַמְדָתִי לְפָנָיו הָיָה קָשָׁה עָלַי מְאֹד, מִחֲמַת שְׂמַעוּלָם לֹא הָיִיתִי בְּעֵינָיו כְּזֶה:

אַחַר כֵּן יִצְאֵתִי אֶל הַחוּץ, וְעַמְדָנוּ לְפּוֹשׁ אֶצְל עֵץ עַב אֶחָד שְׁעַמְדֵי אֶצְל אִיזָה בֵּית וְהַנְּחָנוּ שָׁם אִיזָה חֲבִילָה וְהַתְּחִילוּ לְקַבֵּץ אַנְשֵׁים אֶצְלָנוּ וְהַתְּחִילוּ לְשָׁאֵל אִם אָנוּ מוֹכְרֵי סְפָרִים וְהַתְּחִלָּנוּ לְהִרְאוֹת

לָהֶם הַסְּפָרִים, אֲבָל לֹא הֵבִינוּ דְבָרֵינוּ, כִּי־אִם בְּקִשֵׁי גְדוֹל הֵבִינוּ קִצָּת בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ בְּתוֹךְ כָּךְ בָּא אָדָם שֶׁהוּא עוֹסֵק בְּמַכִּירַת סְפָרִים וְדִבֵּר עִמָּנוּ מְעַט, וְלָקַח מֵאַתָּנוּ ש"ס מִשְׁנֵיּוֹת קְטָנִים, וְלָקַח אֶחָד מֵאַתָּנוּ וְנָתַן לָנוּ אֲדָרוּף [דְּמִי קְדִימָה] מְעַט מְעוֹת, וְהִשְׁאָר יָקַח לְמַחֵר וְעַדִּין אֵין לָנוּ מָקוֹם לְכַנֵּס בּוֹ וְהַיּוֹם הוֹלֵךְ וּפּוֹנֶה לְעֶרֶב וּבְתוֹךְ כָּךְ נִזְדַּמֵּן אֶחָד וְאָמַר שֶׁהוּא יִקְנֶה מֵאַתָּנוּ סְפָרִים, וְהוֹלִיךְ אֹתָנוּ לְבֵיתוֹ וְהִלְכָנוּ אַחֲרָיו בְּתוֹךְ כָּךְ בְּקִשְׁנוּ אוֹתוֹ שֶׁנָּלִין בְּבֵיתוֹ וּבְתַחֲלָה מֵאֵן בְּדָבָר, וְאַחֵר כָּךְ בְּקִשְׁנוּ אוֹתוֹ עוֹד, וְאַחֵר הִתְפַּצְּרָה קִבֵּל אֹתָנוּ לָלוֹן בְּבֵיתוֹ וְנָתַנוּ שְׂבַח וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁמִּצָּאָנוּ מָקוֹם לָלוֹן אַחֵר כָּךְ בְּלִילָה סֵפֶר לָנוּ בְּעֶצְמוֹ שֶׁמָּה שֶׁקִּבֵּל אֹתָנוּ הוּא רַק מַחֲמַת שְׁלֵא הִיְתָה אִשְׁתּוֹ בְּבֵיתוֹ, אֲבָל אִם הִיְתָה אִשְׁתּוֹ בְּבֵיתוֹ לֹא הָיָה יָכוֹל בְּשׂוּם אִפְּן לְקִבֵּל אֹתָנוּ, כִּי נִשְׁוֹתֵיהֶם אֵינָן מְקַבְּלוֹת אוֹרְחִים, בְּפֶרֶט אֲשֶׁכְּנִזִּים:

סֵדֶר לְקוֹטְיֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

לֹא כְּשֶׁמִּתְפַּלֵּל קֹדֶם הַדְּרוּשׁ צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּתַחֲנוּנִים וַיִּבְקֹשׁ מֵאֵת הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְנַת חַנּוּם, וְלֹא יִתְּלֶה בְּזִכּוֹת עֶצְמוֹ כְּלָל, רַק יַעֲמֵד לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּדֹל וּכְרָשׁ וַיְדַבֵּר תַּחֲנוּנִים. וְכֵן אֵין לְאָדָם לְדַחֵק אֶת עֶצְמוֹ עַל שׂוּם דָּבָר בְּתַפְלָתוֹ, דְּהֵינּוּ שִׁיתְעַקֵּשׁ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה לוֹ יְדוּקָא רְצוּנוֹ, אֲלָא יִבְקֹשׁ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, אִם יִתֵּן לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִתֵּן וְאִם לֹא לֹא (שם ה).

לְגַם כְּשֶׁמִּתְפַּלֵּל קֹדֶם הַדְּרוּשׁ צָרִיךְ לְקַשֵּׁר אֶת עֶצְמוֹ עִם נְשִׁמוֹת הָעוֹמְדִים שָׁם לְשִׁמְעַת הַדְּרוּשׁ, וְאֵזִי תַפְלָתוֹ תַפְלַת רַבִּים שֶׁאֵינָה נְמַאֶסֶת, וְנִתְקַבְּלַת בְּיָדֵי, וְנִתְוַסְּפַת קְדֻשָּׁה יִתְרָה לְמַעְלָה וְכוּ' (עֵינֵן צְדִיק. לִיקוּ"מ ה).

לְגַם כָּל אָדָם יֵשׁ לוֹ בְּחִינַת נְגִלָה וְנִסְתָּר שֶׁהֵם בְּחִינַת תּוֹרָה וְתַפְלָה.

זוּקָן נֶתָן וְלֹא יַעֲבוֹר

ל'תתעח ❖ צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק מצני מקוה שדה צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" ❖
❖ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❖

וְצָרִיד כָּל אָדָם לְעֵלֹת בְּכָל פַּעַם מִדֶּרְגָא לְדֶרְגָא לְעֵשׂוֹת מִהַנְּסֻתָר
נִגְלָה. וְזֶה זֹכִין עַל־יְדֵי לְמוֹד תּוֹרָה וּלְהִרְבוֹת בְּתַפְלָה לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, עַד שִׁיגְלָה לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַנְּסֻתָר מִפְּנֵי וַיְהִי נֶעֱשָׂה
מִהַנְּסֻתָר נִגְלָה וַיְהִי לוֹ נְסֻתָר גְּבוֹה יוֹתֵר. וְאַחַר כֵּן יִתְפַּלל עוֹד
עַד שִׁיגְלָה לוֹ גַּם הַנְּסֻתָר הַזֶּה, וְכֵן בְּכָל פַּעַם יִלֵּךְ מִדֶּרְגָא לְדֶרְגָא
גְּבוֹהָה יוֹתֵר, לְבַקֵּשׁ בְּכָל פַּעַם מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהַשִּׁיג הַנְּסֻתָר
הַגְּבוֹה יוֹתֵר עַד שִׁיִּשְׁגֵי וְכוּ' עַד שִׁיִּהְיֶה נִכְלָל בְּתַחֲלַת הָאֲצִילוֹת,
וְאַחַר כֵּן יְהִי נִכְלָל בְּאִין סוּף. וְאִזּוּ יִזְכֶּה לְתוֹרַת ה' וּתְפִלַּת ה'
בְּאַמֶּת. וְעַל־יְדֵי דְרָךְ זֶה זֹכִין לְשִׂמְחָה. וְעַל־יְדֵי הַשִּׂמְחָה זֹכִין
לְעֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה, שֶׁעַל־יְדֵי זֶה נִכְנָסִין אֶל הַקְּדוּשָׁה, לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי
אַמֶּת לְקַבֵּל מֵהֶם הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹל. וְכָל זֶה זֹכִין
עַל יְדֵי תְּפִלָּה בְּכוֹנֵה שְׁלֵמָה, כִּי תְּפִלָּה בְּכוֹנֵה כּוֹלֶלֶת הַכּוֹל. וְעַקֵּר
הַתְּפִלָּה הַיֵּא עַל־יְדֵי הִירָאָה שֶׁהִיא הַבוֹשָׁה מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבַל
יִחַטָּא חֵם־וְשָׁלוֹם, וְעַל־יְדֵי זֶה זֹכִין לְכָל הַנִּל. וְעַל־יְדֵי זֶה זֹכִין
שִׁיִּהְיֶה לוֹ בְּחִינַת יָדַיִם לְקַבֵּל מוֹסֵר מִמוֹכִיחֵי אַמֶּת, וְעַל־יְדֵי זֶה
נִתְבַּטֵּל גֵּרוּשׁ וּמְחִלְקַת מִן הָעוֹלָם וְנִתְרַבֶּה שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, וְנֶעֱשָׂה
שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבִּיהֶם שְׁבַשְׁמִים וְנִתְתַקֵּן הַקְּדוּשָׁה, וְנִתְחַמֵּת
בְּבְחִינַת חוֹתֵם בְּתוֹךְ חוֹתֵם (ליקו"מ כב).

סִדְרַת סְפָרֵי מִנְעֵשִׁיֹת הַיּוֹמִיִם:

כִּי יֵשׁ מְדִינָה שִׁישׁ בָּהּ עֲשִׁירוֹת גְּדוֹל, שִׁישׁ לָהֶם אוֹצְרוֹת גְּדוֹלִים
פַּעַם אַחַת נִתְקַבְּצוּ וְהִתְחִיל כָּל אֶחָד לְהִתְפַּאֵר עִם חַיִּים טוֹבִים
שְׁלוֹ, אֵיד הוּא חַי חַיִּים טוֹבִים, וְכֵן סֵפֶר כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִסְּדֵר
הַחַיִּים טוֹבִים שְׁלוֹ וְעֲנִיתִי וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֲנִי חַי חַיִּים טוֹבִים, שֶׁהֵם
טוֹבִים יוֹתֵר מִחַיִּים טוֹבִים שְׁלָכֶם וְהֵא רְאִיָּה־כִּי אִם אַתֶּם חַיִּים
חַיִּים טוֹבִים, אֶרְאֶה אִם תּוֹכְלוּ לְהוֹשִׁיעַ אֶת מְדִינָה פְּלוֹנִית הַיּוֹת

שיש מדינה שהיה להם גן והיה באותו הגן פרות, שהיה להם כל מיני טעמים שבְּעוֹלָם גם היה שם כל מיני מראיה כל הגִּזְנִין וְכָל "הקוויאטיין" [פרחים] שבְּעוֹלָם, הכל היה שם באותו הגן והיה על הגן גִּזְנֵי אֶחָד (שקורין אַגְרָאדְנִיק) והיו בני אותה המדינה חיים חיים טובים על ידי אותו הגן וְנֶאֱבַד שם הגִּזְנֵי וְכָל מַה שְּׁהָיָה שָׁם בְּאוֹתוֹ הַגֵּן, בּוֹדֵאי מְכַרְח לְחַיּוֹת כָּלָה וְנִפְסָד, מֵאַחַר שֶׁאִין שָׁם הַמְּמַנָּה, דִּהְיִינוּ הַגִּזְנֵי אֲבָל אַף עַל פִּי כֵן הָיוּ יְכוּלִים לְחַיּוֹת מִן הַסְּפִיחִים שֶׁבְּגֵן וּבֵא עֲלֵיהֶם מְלֶךְ אֲכָזֵר עַל אוֹתָהּ הַמְּדִינָה, וְלֹא הָיָה יְכוּל לַעֲשׂוֹת לָהֶם דְּבַר וְהִלֵּךְ וְקִלְקַל אֶת הַחַיִּים טוֹבִים שֶׁל הַמְּדִינָה שְׁהָיָה לָהֶם מִן הַגֵּן וְלֹא שֶׁקִּלְקַל אֶת הַגֵּן רַק שֶׁהַשְּׂאִיר שָׁם בְּאוֹתָהּ הַמְּדִינָה שֶׁלֹּשׁ כְּתוּבָה עֲבָדִים, וְצוּהָ עֲלֵיהֶם שֶׁיַּעֲשׂוּ מַה שֶׁפָּקַד עֲלֵיהֶם וְעַל יְדֵי זֶה קִלְקְלוּ אֶת הַטַּעַם שֶׁעַל יְדֵי מַה שֶׁעֲשׂוּ שָׁם, כָּל מִי שֶׁיִּרְצֶה לְטַעַם אִיזָה טַעַם יִהְיֶה טַעַם נְבִלָה וְכֵן קִלְקְלוּ אֶת הַרִיחַ שֶׁכָּל הַרִיחֹת יִהְיֶה לָהֶם רִיחַ חֲלָבָנָה וְכֵן קִלְקְלוּ אֶת הַמְּרֹאֶה, שֶׁהַחֲשִׁיכּוֹ אֶת הָעֵינַיִם כְּבָאֵלוּ יֵשׁ עֲנָנִים וְעֵבִים (הַכֹּל עַל יְדֵי מַה שֶׁעֲשׂוּ שָׁם, כַּאֲשֶׁר צוּהָ עֲלֵיהֶם מְלֶךְ הָאֲכָזֵר כַּנִּל) וְעַתָּה, אִם אַתֶּם חַיִּים חַיִּים טוֹבִים, אֲרֹאֶה אִם תּוֹכְלוּ לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָם וְאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם (כָּל זֶה דְּבַרִּי הַחֲרַשׁ הַנִּל) שֶׁאִם לֹא תוֹשִׁיעוּ אוֹתָם יוֹכְלוּ הַקִּלְקוּלִים הַנִּל שֶׁל אוֹתוֹ הַמְּדִינָה לְהַזִּיק לָכֶם גַּם־כֵּן.

סדר שלחן ערוך היומאי:

- סימן תרכ (א) טוב לקצר בפיוטים ובסליחות שחרית כדי למהר בענין שיתפללו מוסף קודם שבע שעות:
- סימן תרכא (א) מוציאין שני ספרים בראשון קורים ששה בפרשת אחרי מות עד ויעש כאשר צוה ה' ואם

חל בשבת קורים שבעה ומפטיר קורא בשני בפנחס ובעשור לחודש ומפטיר בישעיה ואמר סלו סלו פנו דרך עד כי פי ה' דבר: (ז) מילה ביום הכיפורים מלין בין יוצר למוסף אחר קריאת התורה ולאחר המילה אומרים אשרי (והמנהג למול אחר אשרי) (מנהגים) ואם הוא במקום שצריך לצאת מבית הכנסת אין מלין עד אחר חזרת ס"ת וחוזרים ואומרים קדיש: (ג) מברכין על המילה בלא כום (ויש אומרים דמברכין בכום ונותנין לתינוק הנימול וכן נוהגין): (ד) במוסף אומר ש"צ סדר עבודה: הגה ונוהגין ליפול על פניהם כשאומרים והכהנים והעם גם בעלינו לשבח אבל ש"צ אסור לעקור ממקומו בשעת התפלה כדי ליפול על פניו ויש למחות ביד העושים כן: (ה) סדר הוידוי חטאתי עויתי פשעתי: (ו) נהגו לידור צדקות ביום הכיפורים בעד המתים: ומזכירין נשמותיהם דהמתים ג"כ יש להם כפרה ביוה"כ (מרדכי):

סימן תרכב (א) למנחה אומר אשרי ובא לציון ואין אומרים ואני תפלתי אפילו אם חל להיות בשבת: הגה

ואין אנו נוהגין לומר אשרי ובא לציון קודם מנחה רק קודם נעילה וכן כתבו קצת רבנותא (מרדכי והג"מ סוף סימן אהבה וסוף הלכות יו"כ וכל בו ומנהגים) ואין אומרים אין כאלקינו ביו"כ (מנהגים): (ב) ומוציאין ספר תורה וקורים שלשה בפרשת עריות עד סוף הפרשה והג' מפטיר ביונה ומסיים מי אל כמוד ומברך לפנייה ולאחריה ואם חל בשבת מזכיר בה של שבת וחותרם בשל שבת: הגה ואין אומרים על התורה ועל העבודה במנחה (הגהות מיימוני סוף הלכות י"כ ומהרי"ל ומנהגים והגהות מרדכי): (ג) אם חל בשבת אומרים צדקתך ואומרים אבינו מלכנו: הגה ובמדינות אלו אין אומרים צדקתך ולא אבינו מלכנו: (ד) אין נושאין כפים במנחה ביוה"כ וכהן שעבר ועלה לדוכן הרי זה נושא כפיו ואין מורידין אותו:

סימן תרכג (א) לנעילה אומר אשרי וקדיש ואינו אומר ובא לציון: הגה וכבר כתבתי דהמנהג במדינות אלו לומר אשרי ובא לציון קודם נעילה: **(ב)** זמן תפלת נעילה כשהחמה בראש האילנות כדי שישלים אותה סמוך לשקיעת החמה וצריך ש"צ לקצר בסליחות ופסוקים שבאמצע התפלה וגם אין לו למשוך בתפלת נעילה כל תיבה ותיבה כדרך שמושך בשאר תפלות כדי שיגמור קודם שקיעת החמה (ואומר במקום כתבנו חתמנו) (טור): **(ג)** אם חל בשבת מזכיר בה של שבת אבל בידוי שלאחר התפלה אין מזכירים בו של שבת והני מילי יחיד אבל שליח צבור כיון שאמרו בתוך תפלתו מזכיר בו של שבת ואם לא הזכיר בזה אין מחזירין אותו: **(ד)** אומר כתר כמו במוסף: **(ה)** נושאים כפים בנעילה (והמנהג במדינות אלו שלא לישא כפיו ואומרים אבינו מלכנו): **(ו)** בסוף הסליחות אומרים ז' פעמים ה' הוא האלקים (ופ"א שמע ישראל וג' פעמים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד) (מנהגים) (ועיין לעיל סימן ס"א) ותוקעים תשר"ת: הגה ויש אומרים שאין לתקוע רק תקיעה אחת (מרדכי והגה"מ סוף הלכות י"כ ואגור) וכן נוהגין במדינות אלו ותוקעין לאחר שאמר קדיש לאחר נעילה וקצת מקומות נהגו לתקוע קודם קדיש:

סימן תרכד (א) מתפללים תפלת ערבית ואומר הבדלה בחונן הדעת: **(ב)** צריך להוסיף מחול על הקודש גם ביציאתו שימתינו מעט אחר יציאת הכוכבים: **(ג)** מבדילים על הכוס ואין מברכים על הבשמים אפילו אם חל להיות בשבת:

סדר לקוטי תפלות הימני:

תיד: רבונו של עולם, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח אֶתָּה יודע תקף מרירות הגלות האחרון הזה, להיכן נפלנו וירדנו בעוונותינו הרבים, אשר

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתנן - אמר משה רבינו ל'ענין מקוה שיהיה מצד מצד רבנו יהיה תיקון רבנו' -
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר ע"י הוצאת נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

יְרִידַתְנוּ עִמָּקָה יוֹתֵר מִמֶּנּוּ שֶׁעָרִי טְמֵאָה וּבְעֹוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים
נֵאמַר עָלֵינוּ עַל עֵת צָרָה הַזֹּאת "וַתֵּרַד פְּלָאִים אֵין מְנַחֵם לָהּ" כִּי
טַבְּעָנוּ "בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאֵין מְעַמָּד" בָּאָנוּ בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשַׁבְּלַת
שְׁטַפְתָּנוּ, "הַבֵּט יָמִין וּרְאֵה וְאֵין לִי מַכִּיר, אָבֵד מְנוּס מִמֶּנִּי אֵין
דוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי", חֲזַרְתִּי עַל כָּל הַצְּדָדִים וַיִּשׁוּעָה רַחֲמָה מִמֶּנִּי, וּמָה
אוֹמֵר וְעֹוֹנוֹתַי עָשׂוּ לִי מַה שֶּׁעָשׂוּ "לוֹלִי תוֹרַתְךָ שֶׁעָשׂוּ אִזּוֹ אֲבִדְתִּי
בְּעַנְיִי", כִּי חֲסִדְךָ גָּדוֹל עָלֵינוּ וְהַצְּלָתְךָ נַפְשָׁנוּ מִשָּׂאוֹל תַּחֲתִיָּה, כִּי
הָאֵף אֲמַנָּם זֶה הַגְּלוּת הָאֲחֵרוֹן הַכְּבִיד, כִּי נַפְלָנוּ וַיִּרְדְּנוּ לְמָקוֹם
שֶׁיִּרְדְּנוּ יוֹתֵר וַיּוֹתֵר מִגְּלוּת מִצָּרִים, אָבֵל זֹאת נַחֲמַתְנוּ בְּעַנְיֵינוּ כִּי
אֲמַרְתֶּךָ חֲיַתְנוּ, כִּי כָּבֵד הִקְדַּמְתָּ תְרוּפָה לְמַכּוֹתֵנוּ כִּי כָּבֵד נָתַתָּ לָנוּ
תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאְךָ, אֲשֶׁר בְּגִלוּת מִצָּרִים לֹא
זָכִינוּ לָזֶה עֲדִין, וַיִּצְאָנוּ מִשָּׁם קֶדֶם קְבֻלַּת הַתּוֹרָה כְּעַבְדָּא דְּבָרַח
מִרְבוֹנִיָּה, שְׁזֵה גַרְם לָנוּ מַה שְׁגַרְם לָנוּ אָבֵל עָתָה כָּבֵד הַפְּלֵאתָ
חֲסִדְךָ עִמָּנוּ, וְנָתַתָּ לָנוּ כָּבֵד תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאְךָ
נֵאמַר בֵּיתְךָ, וּכְבֹד זָכִינוּ שֶׁהָיָה לָנוּ כִּפָּה וְכִפָּה צַדִּיקִים גְּדוֹלִים
וְנוֹרְאִים בְּכָל דוֹר וָדוֹר, וְגַם זָכִינוּ לְסֵפֶר תְּהִלָּה הַקְּדוּשָׁה עַל יְדֵי דָוִד
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אָבֵל הָאֵמֶת אֲנִי מוֹדֶה וּמְתוֹדֶה לְפָנֶיךָ, ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי
אֲבוֹתַי, כִּי אֵף עַל פִּי כֵן עֲדִין אֲנִי מִבְּחוּץ לְגַמְרִי, וְעֲדִין לֹא יִצְאָתִי
מִן הַחַל אֶל הַקְּדוּשָׁה כָּל יוֹם יוֹם אוֹמֵר מַה יְהִי בְּסוּפֵי, "קוּהָ לְשָׁלוֹם
וְאֵין טוֹב, לָעֵת מֵרַפָּא וְהִנֵּה בְּעָתָה" כָּלוּ כָּל הַקְּצִים שֶׁהֵייתִי מְצַפֶּה
לְהוֹשִׁיעַ בָּהֶם וְעֲדִין לֹא נוֹשְׁעַתִּי וְלֹא דִי לִי בָּזָה, כִּי אִם עוֹד הוֹסַפְתִּי
חֲטָא עַל פְּשָׁעִי, פְּשָׁעִים עַל פְּשָׁעִים גְּדוֹלִים וְנוֹרְאִים אוֹי וְאֲבוֹי לֹא
יִדְעָתִי נַפְשִׁי אֵיךְ אֲנִי חַי בְּעוֹלָם בְּמִרְרוֹת דְּמִרְרוֹת כְּזֶה, בְּפִזּוֹר
הַנְּפֹשׁ מִרְמָוֹת כְּזֶה, בְּנִפְלִאוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת וְזִרְיָקוֹת כְּאֵלֶּה, אֲשֶׁר
בְּכָל עֵת אֲנִי עוֹלָה שָׁמַיִם וַיּוֹרֵד תְּהוֹמוֹת עִמָּקוֹת, וְהַשְּׁלַכְתִּי עֲצָמֵי

זֶקֶן נִתֵּן וְכֹל יַעֲבוֹר

מִשָּׁמַיִם לְאָרֶץ מִתַּחַת אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת פְּעָמִים בְּלִי מִסְפָּר, וּמִקְלָעִים אֶת נַפְשֵׁי כָמוֹ "בְּתוֹךְ כַּף הַקְּלָע", עַד אֲשֶׁר אָפְסוּ הַדְּבוּרִים וְהִצְרוּפִי אוֹתֵיזוֹת לְסִפּוֹר מְצוּקוֹתַי וּמְרִירוֹתַי, אוֹי וְאַבּוֹי, כִּי נִכְסַפְתִּי עַל כָּל פָּנִים, לְקַרֵּר מֵר רוּחִי וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי, וְגַם זֶה קָשָׁה וְכָבֵד עָלַי, יָדֵי כְּבֻדָּה עַל אֲנַחְתִּי, כִּי לֹא יִסְפְּיקוּ כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיזוֹת לְבָאֵר בָּהֶם עַד הֵיכֵן מִגִּיעִים הַפְּגָמִים שֶׁלָּנוּ שֶׁל יוֹם אֶחָד, וְאַפְלוּ שֶׁל שְׁעָה אֶחָת:

תַּטּוּ: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם "זֹאת נְחֻמָּתִי בְּעֲנִי", מַה שֶׁחֲזָקוֹ אוֹתָנוּ הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּים בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי טָעַם, וְגָלוּ לָנוּ שֶׁאֵין שׁוֹם יְאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, עַל זֶה לְבַד תְּמַכָּתִי יִתְדוֹתַי, וְעַל כֹּחַם הַגְּדוֹל נִשְׁעַנְתִּי לְצַפּוֹת לִישׁוּעָה עֲדִין מִמָּקוֹם שֶׁאֲנִי שָׁם עַל כֵּן בְּכָל עֵת אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מֵלֹא רַחֲמִים, שֶׁתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל דְּרָכֵי עֲצוּתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר גְּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי צְדִיקְךָ הָאֲמֵתִיִּים, אֲשֶׁר כָּל עֲצָה וְעֲצָה יֵשׁ לָהּ כֹּחַ לְעוֹר וּלְהוֹשִׁיעַ גַּם אוֹתִי וְאִם בְּעוֹזוֹנוֹתִי הָרַבִּים קִלְקַלְתִּי כָּלֵם, אֲנִי יוֹדֵעַ וּמֵאֲמִין שֶׁיֵּשׁ לְךָ עוֹד רַחֲמִים רַבִּים וְהַצְּלוֹת וִישׁוּעוֹת וְעֲצוֹת נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר גְּלִיתָ לָהֶם לְבַד, אֲשֶׁר לֹא גָלוּ אוֹתָם עֲדִין בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר עַל יָדָם יֵשׁ לִי תִקְוָה עֲדִין, שֶׁאֲזַכֶּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ וּלְהַתְּחִיל מִחֲדָשׁ לְקַיֵּם עֲצוּתֶיךָ הַקְּדוּשׁוֹת כָּלֵם בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה, בְּאִפְנֵי שֶׁאֲזַכֶּה לְתַקֵּן הַכֹּל בְּחַיֵּי מִהֲרָה וּלְהִיזוֹת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב תָּמִיד:

תַּטּוּ: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם "בְּלִעְדֵי אַחֲזָה אֶתְּהָ הוֹרְנִי", כִּי "אֲנִי בֵּעַר וְלֹא אֲדַע, בְּהִמּוֹת הָיִיתִי עֹמֵד", וְאִם אָמַנְם בְּעוֹזוֹנוֹתִי הָרַבִּים פְּגַמְתִּי וְקִלְקַלְתִּי הַרְבֵּה בַּמָּה שֶׁיִּדְעָתִי שֶׁהוּא נֶגֶד רְצוֹנְךָ, כִּי חָטָאתִי עֲוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּפְגַמְתִּי וְקִלְקַלְתִּי הַרְבֵּה מְאֹד עִם כָּל זֶה, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים גְּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי צְדִיקְךָ הָאֲמֵתִיִּים, כִּי "אֶתְּהָ ה'

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתפ"ד ✧ צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ✧
✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

אֱלֹקֵי גְדֻלַּת מְאֹד, אֲשֶׁר אֵין אָנוּ יוֹדְעִים כָּלֵל, כִּי לְגִדְלַתְךָ אֵין חֶקֶר,
אֲשֶׁר אֶפְלוּ נִפְיִלְתָּנוּ אִידָּךְ שֶׁנִּפְלָנוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהִיכֹן שֶׁנִּפְּלָ אַף
עַל פִּי כֵן גְּדֻלַּתְךָ שָׁגְבָה מְאֹד, אֲשֶׁר יֵשׁ עֲנִיּוֹן שֶׁשָּׁם נִשְׁתַּנָּה הַכֹּל
לְגַמְרֵי לְטוֹבָה, כִּי אֵין אֶתָּנוּ יוֹדְעִים עַד מָה, וְעַל זֶה לְבַד אָנִי נִשְׁעָן
וְנִתְּלָה וְנִסְמָךְ עֲדִין, כִּי חֲסִדֵי ה' לֹא תִמְנֹו, וְלֹא כָּלוּ רַחֲמָיו לְעוֹלָם:

תִּיז: מְלֵא רַחֲמִים, זַכְּנֵי לְהַרְבּוֹת בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים בְּכּוֹנֵנָה גְּדוּלָּה
וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא בְּלֵב שָׁלֵם, עַד שְׁאֲזוּכָה שֶׁתִּשְׁפִּיעַ עָלַי בְּכָל עֵת
הָאָרֶץ וְקִדְשָׁה גְּדוּלָּה מִשְׁעַר הַחֲמִשִּׁים שֶׁל הַקִּדְשָׁה שֶׁהוּא כּוֹלֵל כָּל
שְׁעָרֵי קִדְשָׁה, בְּאִפְּן שֶׁתּוֹצִיאֵנִי מִהֲרָה מִכָּל הַחֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי טְמֵאָה
וְתַכְנִיסֵנִי לְכָל הַחֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי קִדְשָׁה, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעָן כִּי
אִם עָלֶיךָ אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, כִּי לֵית אֶתֶר פָּנּוּי מִנְּךָ עֲזָרְנוּ נָא מֵעַתָּה,
וְהוֹשִׁיעֵנו יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה כְּנֶאֱמַר לְךָ, בְּאִפְּן שְׁאֲזוּכָה לְהַתְּחַדֵּשׁ לְגַמְרֵי,
שְׁאֲעֲזוֹב דְּרָכֵי הָרָע וּמַחְשְׁבוֹתַי הָרָעוֹת לְגַמְרֵי וְלֹא אָשׁוּב עוֹד
לְכַסְלָה "לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹקִים וְרוּחַ נָכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי", וְאֲזוּכָה
מִהֲרָה עַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים לָבוֹא וּלְהַגִּיעַ לְהָאוֹת וְהַשְׁעַר שֶׁל
תְּשׁוּבָה הַשֵּׁיךְ לְנַפְשִׁי כְּפִי שֶׁרָשׁ נִשְׁמַתִּי בְּמ"ט [בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעַ]
אוֹתִיּוֹת שְׁבִטֵי יְהוָה, בְּאִפְּן שְׁאֲזוּכָה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם,
וְלַעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת בִּירְאָה וּבְאַהֲבָה "בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבב מֵרַב כֹּל
הַשִּׁיבֵנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי אֶתָּה [ה'] אֱלֹקֵי הַשִּׁיבֵנִי ה' אֵלֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה חִדַּשׁ
יְמֵינוּ כְּקֶדֶם יְהִיו לְרָצוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי"
אָמֵן וְאָמֵן: